

Szederberek

összes meséje

JILL BARKLEM

manó könyvek

TARTALOM

Előszó 6

Tavaszi történet 9

Nyári történet 39

Őszi történet 69

Téli történet 99

A titkos lépcső 129

A Nagy-hegyek 159

Tengeri történet 189

Kispipacs babái 219

Tavaszi történet

Csodálatos reggel volt. A tavaszi nap fénye Szederberek minden házikójába besütött, a fák törzsén nyíló apró ablakok pedig csakhamar kitárultak.

Az egerek mind korán keltek, de a legkorábban Vilmos, aki a nagy gyertyánfában lakott a családjával. És ma az ő születésnapja volt.

Kiugrott az ágyból, beszaladt a szülei hálósobájába, és addig ugrált az ágyukon, amíg meg nem kapta tőlük az ajándékait.

Lenmag úr és felesége álmosan köszöntötték a fiukat.

– Boldog születésnapot, Vilmos!

Vilmos boldogan tépte fel a szép csomagolást, és szanaszét dobálta a fecniket a padlón. Izgatott cincogására a testvérei is csakhamar felkeltek.

A szülők visszafeküdtek az ágyukba. Vilmos kiment, leült a lépcsőre, és belefújta az újonnan kapott furulyájába.

A szomszédos Vadalma-portán Alma úr és neje lakott. Vilmos furulyájának hangja az ő hálójuk ablakán is beszállingózott. Alma asszony felkelt és kinyújtózkodott. Beleszimatolt a friss levegőbe, majd lement a konyhába bodzateát készíteni. Nagyon kedves egér-asszony volt, aki pompásan főzött. A konyhájából állandóan frissen sült kenyerek, torták és szedres felfújtak illata áradt.

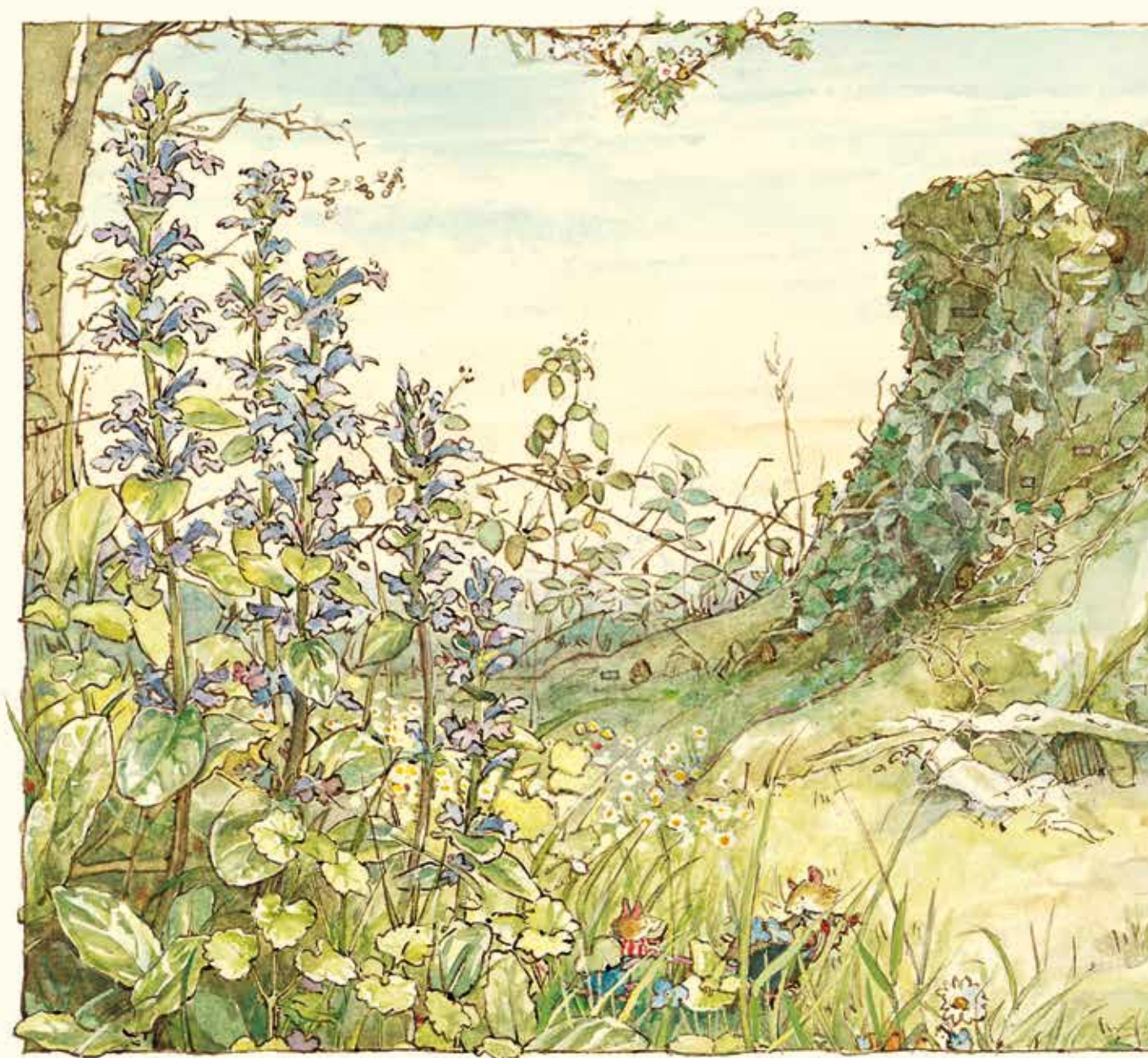

– Kész a reggeli! – kiáltott fel a felső szint felé.

Alma úr sóhajtván tápázkodott fel, és leballagott a konyhaasztalhoz, a feleségéhez. Pirítóst ettek lekvárral, és Vilmos tutulását hallgatták.

– Azt hiszem, valaki vehetne pár leckét a rigóktól – vélte Alma úr, majd lesöpörte a morzsákat a bajszárol, és magára kanyarította a kabátját.

Alma úr egy kedves, idős, régi vágású egér volt. Ő felügyelte az Elemózsias Tönköt, ahol Szederberek összes ételmét tárolták.

A Tönk nem esett messze tőlük. Alma úr békésen sétált a magas fűben a jókora ajtó felé, amikor egyszerre valaki meghúzta a farkát. Megpördült. Vilmos volt az, a kezében a fűrészlyával.

– Ma van a születésnapom! – cincogta.

– Csakugyan, fiatalogér – felelte Alma úr. – Boldog születésnapot kívánok! Van kedved eljönni velem, és körülnézni a Tönkben? Hátha találunk valamit.

A Tönk közepén egy hatalmas csarnokból rengeteg ajtó és lépcső vezetett mindenfelé. Ezek kisebb raktárak tucatjaihoz vezettek, amelyek telis-tele voltak magvakkal, mézzel, lekvárral és zöldségekkel. Ezek mindegyikét ellenőrizni kellett. Vilmosnak már sajgott a lába, mire végeztek, így leült pihenni a csarnok közepén a tűz mellé. Alma úr leemelt egy üveg cukrozott ibolyát az egyik polcról. Egy papírdarabból apró tölcsért formált, majd megtöltötte különféle édességekkel. Végül mancson fogta Vilmost, és a sötét folyosókon keresztül kivezette a napfényre. Vilmos elindult, hogy megkeresse a testvérét, Alma úr pedig végigsietett a sövény mentén, hogy meglátogassa a lányát, Margarétát, és a férjét, Erdey Egér grófot.

